

Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica întâi după Rusalii, a tuturor sfinților

Cartea Mea cea de azi se deschide, iar Eu, Domnul, cuvintez prin ea poporului Meu. Amin.

Din sărbătoare în sărbătoare cobor la tine cuvânt, și cobor cu sfinții, o, poporul Meu. În ziua aceasta de duminică sunt sfinții în sărbătoarea lor înveșmântați, și o înveșmântează ei pe ea, iar Eu, Domnul, în mijlocul lor cuvintez cu ei și cu tine și te hrănesc, și Îmi hrănesc mângâierea Mea și a lor hrănindu-te pe tine, că mare mângâiere am Eu că te am pe pământ pe tine credincios venirii Mele pe cărare de cuvânt, și mare minune este să găsesc Eu credință pe pământ pentru venirea Mea!

O, pace ție, poporul Meu! Te-ar înghiți în el duhul lumii dacă Eu n-aș avea mereu în mijlocul tău cărarea cuvântului Meu cu care tu te hrănești ca să fii credincios. Am grijă de tine, tată, căci lupul cel flămând după tine pentru că ești al Meu te-ar lua de lângă Mine și ți-ar da apoi sămânța cea rea, nepăsarea de Dumnezeu, și ai cădea apoi în otrava despărțirii de Dumnezeu, tată. Îți dau în ajutor sfinții lângă cuvântul Meu, care te ține în viață, și îți dau puteri cerești ca să te învăluie în ele zi și noapte, că satana e flămând după agoniseala Mea cea de azi. O, ai grijă să fii credincios, căci satana ne este dușman, fiule. De când Mi-am început cuvântul Meu prin trâmbița Mea Verginica, satana a fost mereu pitit la masa Mea ca să nu-i lase creștinului statornicia și credincioșia, și nu-i trebuie mult omului ca să cadă în mreaja lui satana și să i se întunece ochii și mintea și credința și căutarea lui după izvorul Meu de cuvânt.

O, am cetele de sfinți în jurul Meu din părți, iar în mijlocul lor pe Verginica Mea, pe trâmbița lui Dumnezeu pe pământ și în cer, și pe care sfinții o îmbracă în iubirea lor în ziua aceasta, duminica tuturor sfinților, când ea s-a născut pe pământ în anul nașterii ei.

O, Verginico, ți-am vestit sărbătoarea și i-am spus poporului Nostru de la izvor să o pregătească. Voiesc, tată, să lăsăm din Noi cuvânt pentru lucrarea Noastră cu el și pentru jalea Noastră de la cei ce au fost și nu mai sunt cu iubire pentru Noi. O, de ce, oare, nu poate omul să nu se îngâmfe, tată? La ce, oare, s-o fi îngâmfând când el are în el viață împrumutată de la Dumnezeu? O, numai satana, numai el aduce în om semeția și apoi trufia, care-l despart pe el de Dumnezeu și de fiii lui Dumnezeu, de cei care rămân cu Dumnezeu și cu duhul mărturisirii pentru Dumnezeu cu ei.

O, Verginico, stau sfinții toți și Ne privesc, tată, și dau să facă înaintea poporului Nostru mărturia lor, purtată în ei pentru Mine pe pământ și în cer pentru lucrarea Mea cu tine în vremea trupului tău, vreme care a început pe pământ și cu care tu ai venit la cer între sfinți, vremea ta de atunci și până azi. Stau sfinții în ziua aceasta în cete-cete la masa Noastră de sărbătoare cu poporul, iar Eu, Domnul, le dau rând și le dau lor cuvânt acum. Amin.

— O, slavă Ție cu noi în ziua aceasta în grădina Ta de întâlnire în zilele acestea cu omul, o, Doamne, și fericit este poporul Tău care crede duhului mărturisirii! Tu ești îndurerat ca Dumnezeu, că ai făcut cerul și pământul și pe om pentru ele, și s-a trufit apoi omul până deasupra Ta cu cugetul lui. Cei ce nu stau frumos întru Tine după poruncile Tale, aceia au în ei duhul trufiei, care îl face pe om să se creadă mare, Doamne. O, mulți au venit cu pașii lor spre Tine prin lucrarea Ta cu sfinții Tăi și mulți din ei s-au îngâmfat apoi și au plecat și și-au făcut acest rău de a se îngâmfa înaintea lui Dumnezeu și înaintea poporului rămas credincios. N-a fost în nici o vreme altfel în neamul celor ce Te-au urmat, și de aceea ai rostit Tu cuvânt acum două mii de ani și ai spus că fericiti sunt cei ce rabdă cu Tine până la sfârșit!

Avem în mijlocul sărbătorii noastre pe trâmbița Ta Verginica, sămânță a duhului blând și smerit, din care Tu ai născut un popor pe vreme rea pe pământ, vremea răătăcirii de Dumnezeu a oamenilor, popor care a venit și a stat și a văzut și a auzit, și apoi dintre ei au plecat și au

vândut taina Ta și au trădat pe frații lor, dar cei ce între ei s-au ales pentru Tine, aceia sunt, și sunt poporul Tău cel de azi, căci au răbdat neobosit și sunt cei ce rabdă îndelung, iar cei ce se plictisesc așteptând, sunt cei ce se îngâmă în ei înșiși nemulțumiți, Doamne. O, dă glas trâmbiței Tale, că noi privim și mărturisim celor credincioși și celor necredincioși că Tu ești cuvântul acesta cu care vii pe pământ după om, și cu sfinții vii, căci toate se împlinesc așa cum sunt scrise ele în Scripturi, o, Doamne al puterilor, o, Doamne al sfinților Tăi. Amin.

— Din mijlocul sfinților grăiesc cu Tine, Doamne, eu, trâmbița Ta, și grăiesc cu poporul Tău și al meu. Avem cu noi pe păstorul Daniel, plin de dor pentru poporul acestui cuvânt. De lângă mine privește el masa noastră cu poporul în ziua mea de pomenire între sfinți. Durerea lui pentru poporul nostru s-a făcut mai mare în cer, dar și rugăciunea lui înaintea Ta este și mai mare, și este cu putere în ea, o, Doamne, și cere el Ție să-Ți arăți puterea și adevărul Tău prin acest cuvânt, căci trufia celor ce s-au clătinat de pe un picior pe altul până ce au amestecat de tot, e ca un cariu care se vrea biruitor prin ei, și nu știi aceștia că n-au putere împotriva Ta.

Să te gândești la durerea Domnului, o, popor slab în credință și în iubire, și să te gândești la durerea Lui cea de la tine dacă nu ești împlinit întru voiele Lui! Să te gândești la cei ce iubesc răbdând, ca să-ți dea Domnul încă îndreptare, fiule! Este în cer popor rugător venit din mijlocul tău, fii care au știut să-și păstreze credincioșia prin mers păstorit de Dumnezeu și prin duh de pocăință. O, e mare în cer durerea de la un suflet care a plecat și n-a mai stat cu Domnul și cu izvorul Său de cuvânt, după ce a crezut o vreme și a ascultat pentru voia Domnului! O, nu da tu, cel răzvrătit, nu da cu piatra în cei ce stau cu credincioșie lângă Domnul! Teme-te de îngâmfarea ta și nu ți-o înmulți, că te prinde din urmă pedeapsă pentru acest păcat, și plânsul îți va fi amar, căci Domnul a spus că va da fiecăruia după cum este fapta sa, iar pentru aceasta ce a spus Domnul ar fi să vă fie teamă la toți, vouă, celor răzvrățiți și oboșiți de duhul îngâmfariei din voi. E bine, oare, voi să mergeți împotriva lucrului Domnului și să tacă Domnul și să nu Se scoale El stavilă împotriva răzvrătirii cu inimă de om? O, dacă nu mai puteți spre pocăință, lăsați măcar pietrele jos! Nu mai aruncați! Fie-vă teamă! Voi sunteți fricoși sub orice suferință. Nu vă agonisiți suferință vouă prin lucrarea voastră cea plină de duh de dușmănie în ascuns și pe față! Fiți cuminți, căci omul este ca umbra! Vă îndemn spre liniște. Lucrați-vă scăparea și nu uitați că prin ceea ce lucrați vă atrageți pedeapsă! Puterea voastră cea rea nu este putere, ci este slăbiciune, și prin ea vă lucrați lovituri, care se vor întoarce înapoi spre voi. Vă chem înapoi la Dumnezeu dacă nu-L mai iubiți. Nimeni din cei smeriți cu inima și tari cu pocăința și cu iubirea nu vor pieri din pricina răutății voastre, ci numai cei munciți de duhul trufiei vor avea de pierdut. Mila Domnului și a sfinților Lui curge spre cei neputincioși spre putere de sus cu ei, dar nu și pentru cei răzvrățiți, care lovesc cu sete în cei slabi cu mersul și cu fapta lor.

O, păstorule Daniel, te-am luat în ziua mea de serbare ca să-i privim pe cei ce ne ascultă și se îndeamnă unul pe altul spre duhul credincioșiei. Ești trist pentru cei ce se răzvrătesc de pe margini, și ești plin de râvnă pentru Domnul, așa cum ai fost și pe pământ. Să ne rugăm pentru biruința Domnului și a făgăduințelor Lui, iar pe cei trufași, care-și atrag ceea ce lucrează, să-i lăsăm așa, în seama faptelor lor, dacă nu se vor pocăi cu plâns și cu trezie. Iată-L pe Domnul mergând prin mersul celor credincioși, care sunt și care vin și care se vor întări prin harul dragostei dintâi, întru care vor fi ajutați din cer și de pe pământ prin cei statornici în iubire! Ești îndurerat și plin de rugăciune tare pentru durerea Domnului, pentru poporul cel statornic pe cale și pentru ispita care încearcă acum neamul român. E zi de mărturisire, și vom întări pe cei din porți ca să poată primi în carte grăirea noastră cea din ziua aceasta, durerea noastră în cer și pe pământ și ruga noastră de bine peste poporul cel cuminț și peste cel ce a luat calea răzvrătirii, din pricina prea multei iubiri cu care Domnul i-a îngăduit încă așa cum sunt ei.

Stăm la masă cu poporul cel de aproape și privim la lucrul lui cel de azi. Dăm Domnului acum grăirea și ne vom face loc în carte apoi, după ce vom sta cu poporul la masă pentru sfinții sărbătoriți, pentru toți sfinții Lui. Amin.

— O, Verginico, trebuie răgaz să avem. Să stăm acum la masă cu poporul cel tare prin credință, și apoi să dăm putere în porți ca să grăim Noi apoi poporului cel șovăielnic, cel ce nu poate scăpa de sub pecetea acestei lucrări de cuvânt, căci toți cei care au stat la această masă, au semnul acesta pe ei.

O, poporul Meu de la izvor, și voi, cei adunați cu credință în ziua aceasta lângă cei care trudesco pentru grăirea Mea cea de azi, Eu, Domnul, aduc vouă încă tărie de sus pentru duhul credincioșiei. Încă de la începutul Meu prin acest cuvânt satana a venit înaintea Mea și a cerut să cearnă pe poporul cel care auzea cuvântul Meu prin trâmbița Mea, iar Eu și cu ea ceream Tatălui credință pentru cei ce aveau să rămână poporul Meu. Eu, Domnul, lucrez cu putere nevăzută și vă întăresc credința și întăresc purtarea Mea de grijă pentru voi, căci vremea este cu cernere mare, când cei nestatornici și nemulțumiți se dau pe față prin însăși lucrarea lor, dar voi, mergând, binecuvântați și întăriți pe Dumnezeu peste voi, fiilor ascultători. În ziua aceasta Eu și trâmbița Mea vom lăsa cuvânt în carte și va lucra cuvântul, căci lucrător este el. Amin.

Dați acum curs duhului sărbătorii cea pentru toți sfinții Mei, o, fiilor! Dați, tată, rugă cu putere cerului pentru voi și aduceți Domnului rugă pentru limpezirea duhului neamului român, căci duhul răzvrătirii își cere dreptul de la mijloc în mijlocul acestui neam. O, să am rugăciuni înaintea Mea aduse, fiilor, iar Eu, Domnul, să lucrez prin ele pe cele de la Dumnezeu peste acest neam greu încercat acum, și căruia mereu, mereu i-am strigat trezirea, mereu, mereu i-am cerut duh de veghe pentru cele ce dau să vină peste el, și iați-le, vin, și trebuie veghe.

Fiți veghetori ca Dumnezeu, fiilor! Să veghem, o, fiilor! Să cerem Tatălui ajutorul pentru cele grele care sunt și pentru care Eu, Domnul, am spus să se vegheze, și din timp am spus peste neamul român! O, rugăciunea cea tare aduce izbăvirea cea pentru bine și aduce stavilă pentru rău, dar să fie împăcat cu Tatăl duhul celor ce mijlocesc cu rugăciunea, o, fiilor. Amin, amin, amin.

Am stat cu sfinții și cu îngerii și am privit lucrarea duhovnicească, creșterea celor ce se aleg pentru împărăția Mea în ei, unii pe alții dându-se Mie, unii altora dându-și creștere, iar pentru aceasta unii lucrează mai mult, după inima lor dăruitoare de Dumnezeu în jur, după darul Duhului Sfânt, pus de Mine în ei.

Eu, Domnul, întăresc lucrarea cuvântului Meu, căci cu el Mă fac Păstor peste cei ce se fac popor al Meu. Am privit lucrul mărturisirii și dau să îndemn din cer și de pe pământ prin Duhul Meu, ca să știe fiii poporului Meu să mărturisească celor ce vin despre lucrarea Mea cu ei timp de peste cincizeci de ani, lucrare cu milă și cu răbdare multă și cu nădejde cerească prin acestea două că Eu, Domnul, voi avea un popor frumos în mijlocul fiilor oamenilor, și pe care Eu îl curățesc mereu, îl primenesc mereu, îl împodobesc mereu cu duhul cunoștinței de Dumnezeu și al înțelepciunii tainelor de sus cu el pe pământ.

Te învăluiesc în cuvânt, poporul Meu cel credincios. Dau să te deprind și pe tine să faci și tu cu Mine tot așa, să lucrezi și tu cu Mine așa cum lucrez Eu cu tine, căci așa cum tu iei din cer, tot așa și cei din cer așteaptă să ia de la tine și să aibă de la tine. Să iei tu bine seama la cei ce s-au răzvrătit și s-au tras în lături, că ei nu au astâmpăr, și se luptă prin tot ceea ce fac ei să-Mi oprească cursul cuvântului, și se luptă orbește, tată, dar în gol se luptă, căci Eu cuvintez și voi da să-i amuțesc, că dacă-i las așa, își adună prea mare osândă, prea multă judecată, și îi voi face să înțeleagă bine că Eu sunt acest cuvânt, pe care ei din duh de trufie și de răzvrătire dau să-l pună sub semnul minciunii înaintea celor crezuți de ei slabi. O, măcar de-ar avea cu ce să se îngâmfe, bieții de ei, căci diavolul i-a golit de daruri și sunt lipsiți de minte din cer și își fac rost de pe-deapsă, și ei nu știu ce fac și că-și fac rău unul altuia, și unul după altul se pitesc apoi, căci răzvrătirea omului e duh rău în el, duh străin de Dumnezeu în om și în lucrarea omului.

O, ți-am spus, măi creștine răzvrătit, că nu-ți face nici un bine cel de un gând cu tine pentru răul din tine și din el, și nu te poate hrăni sau păzi de cădere, ci te poate ajuta să pieri, tată. Cei ce umblă singuri și nevegheați de cei puși veghetori de la Mine peste cei care se fac ai Mei, aceia își fac loruși rău, dar Eu Îmi învăț poporul să stea sub veghetor ca să scape de lup, zi și noapte să caute să fie călăuzit, și din unii în alții să împartă veghea și să o aducă înaintea Mea, că Eu am în mijlocul lui între Mine și el fii așezați înaintea Mea pentru el, și care să mărturisească pentru mersul lui cu Mine, pentru creșterea sau necreșterea lui, și pentru câte trebuie din cer în toată vremea, și ca să-l învăț să-și păstreze credincioșia.

Mare bucurie se suie la Mine când văd duhul învățăturii sfinte în zile de întâlniri sfinte între Mine și poporul Meu, între frați și frați, și când de la mijloc se împarte sămânță sănătoasă pentru hrană, pentru creștere, pentru omul cel nou în locul celui vechi din fiecare fiu care vine să Mă aibă apoi de viață a sa. Am spus nu de mult că dacă Eu, Domnul, aș fi om pe pământ și Mi-ar da cineva acest cuvânt viu și de viață dătător, aș spune despre cel ce Mi-l dă că este omul lui Dumnezeu și că de la Dumnezeu Îmi dă, și n-aș putea să spun că e diavol un așa om, că e mincinos sau că e nevrednic ca să iau de la el viața acestui cuvânt. Dar Eu am spus: «Cine are urechi de auzit, acela să audă, nu oricine să audă ceea ce Duhul grăiește bisericilor!».

Iată taină de înțelepciune: nu pot auzi cei ce nu au urechi de auzit sau cei ce și le înfundă sau și le vând altor șoapte, altor duhuri. Nu toți ascultă de la Dumnezeu, și mulți ascultă de la oameni și de la diavol, chiar și între cei ce au venit să se facă fii ai acestui popor prin cuvântul Meu, care grăiește. O, creștine greoi la înțelepciune, dacă n-ai pe Dumnezeu în tine, văzut în ceea ce faci tu întru El, sau El întru tine, să știi, tată, că se lipesc muștele de tine, că trag muștele la tine, sau că te faci muscă plină de gunoi pentru semenul tău și că poți să-l omori cu lipsa de Dumnezeu din tine. Musca numai din gunoi culege, numai din ceea ce intră în stricăciune, și apoi vine și se așează pe locuri curate fără să se rușineze, și e purtătoare de boală musca, și iată, așa se omoară om pe om, nu cu pușca, ci cu cuvântul unul împotriva altuia, și se defaimă cu cuvintele rostite unii peste alții oamenii, unii contra altora, unii despre alții, iar dezbinarea este diavol, este muscă purtătoare de boală prin ceea ce strânge și împarte ea din locuri murdare, din gunoi.

Te învăț, poporul Meu, veghea, tată, și înțelepciunea ei, căci cel ce Îl are pe Dumnezeu în el, Îl dă pe Dumnezeu, iar cel ce se are pe sine și pe om în el, se dă pe sine omului și strică omul la minte, și apoi caută să iasă de sub vină și s-o lase pe altul, că asta face omul care nu-L are pe Dumnezeu în el, și ca diavolul face ceea ce face.

O, e primejdios să-și pună omul sarcina sa pe alt om și e mare lașitate această meteahnă. Feriți-vă să vă căinați, voi, cei care veniți să învățați viața! Nu vă apăsați cu sarcinile unii pe alții, că aceasta nu este frăție, ci este moarte, tată, căci omul este neputincios și este lipsit de Dumnezeu și are omul nevoie de Dumnezeu, chiar dacă el nu-și înțelege simțămintele și căutarea și nerăcoarea. Omul își ia singur drepturi, dar el n-are dreptul să fie nemulțumit nici spre Dumnezeu, nici spre om, și că oricâte vin peste el, bune sau rele, toate sunt facerea lui cea de la Dumnezeu, facerea Mea de bine pentru mântuirea lui, pentru ținerea lui în frâu, pentru ca să nu apuce el pe căi străine de duhul mântuirii și al umilinței, care-l fac pe om să semene cu Dumnezeu, să ia chipul și asemănarea Mea, căci Eu sunt blând și smerit cu inima, și pe toate le-am luat ca de la Tatăl cât am fost pe pământ.

O, nimic nu-i folosește omului nemulțumirea, ci numai spre moarte îl duce ea și spre îngâmfare, și nu spre umilință. Numai și numai de învățat are omul cel care are urechi de auzit ceea ce Duhul grăiește. Te învăț, poporul Meu, să nu te temi de omul trufaș, dar să te ferești de el și de lucrarea lui cea lipsită de toată pacea. Am în coborârea Mea cu trâmbița Mea pe păstorul Daniel, care privește la învățătura Mea de peste tine și la trufia unora, de la care nu se naște învățătură de minte pentru cei ce nu au urechi ca să audă cu ele și să învețe.

O, păstorule Daniel, e mult și mereu de lucru și de povățuit poporul, căci diavolul trufiei din cei nemulțumiți și răzvrățiți a prins putere mare în ei, tată, și se încearcă din rășputeri să clatine

pe ici pe colo pe cei slabi, ca să se îngâmfe apoi și mai mult. Durerea noastră în cer și pe pământ e mare, dar și ruga noastră către Tatăl pentru poporul cel cuminte trebuie să ne fie mare, chiar și pentru cei ce au luat calea trufiei și a răzvrătirii în dreptul cuvântului Meu, așa cum mereu, mereu a fost în poporul nostru din partea celor ce-și luau dreptul să fie nemulțumiți și răzvrătiți prin duhul trufiei din ei. Te-am luat rugător mare în cer lângă Mine și lângă cei veniți la noi dintre cei lucrători în mijlocul poporului cel de cincizeci de ani al Meu. Grăirea Mea cu poporul, și pe care tu o știi în cer acum, îți dă de știut ție de la Mine mersul celor credincioși și mersul celor răzvrătiți. Iată-l pe cel ce se răzvrătește acum că nu are el drepturi mari peste taina Mea purtată cu tine, și despre care el zice că trebuia să-i fie lui dată spre purtat. Iată-l, tată, pe acest nemulțumit și cu limbă lungă pe unde poate să-și verse veninul nemulțumirii lui și disprețul asupra celor cu care noi purtăm pe mai departe cursul cuvântului de sus. O, ce să facem, tată, cu acest fiu răzvrătit și care dă să-și facă ucenici ai răzvrătirii lui din mijlocul poporului rămas? O, cine, oare, îi dă lui dreptul să fie nemulțumit? De unde-și ia el acest drept? De la cine? Duhul trufiei lui face aceasta înăuntrul lui. O, cine, oare, i-a luat lui partea pe care trebuia s-o aibă, de fiu împlinitor și mulțumit și credincios mersului nostru pe mai departe cu taina cuvântului Meu peste pământ? Tot duhul nemulțumirii și al pretenției l-a făcut pe acesta să-și piardă mersul cel frumos cu toți frații și să se tragă pe margine și să ațâțe pe câți mai poate ca să-i tragă la un gând cu el, la lucrarea răzvrătirii, tată, și iată, găsește pe cei neumiliți și pune în ei strânsură de muscă și se face fiară creștinul și înnebunește de-a binelea, că asta caută cei bolnavi de trufie. Eu însă vă am pe voi din poporul Meu de azi rugători în cer lângă Mine pentru el și ne așezăm înaintea Tatălui și cerem cale limpede pentru lucrarea cuvântului Meu în mulți peste pământ și vom rosti cuvânt peste cei răzvrătiți, ca să le cadă dinții și limba de fiară și ca să nu mai sfâșie și ca să nu mai lovească sau să defaime pe cei ce s-au ales pentru credincioșie, pentru lucrul mult cu noi.

O, păstorule, tată, e mult veninul cu care împrășcă acum cei răzvrătiți, doi, trei câți s-au ales așa. Dau să ies mereu în calea poporului și să-l țin treaz și să vegheze el ca să nu i se spargă casa, căci hoții de suflete s-au născut și din acest popor, și iată-i, îi scoatem ca să fie cunoscuți cu lucrarea lor dosită, cu care ies la răspântii să mai găsească pe careva și să-l doboare din mers.

O, nu vă mai ascuțiți dinții ca să mușcați cu ei și nu mai scoateți limba ca să batjocoriți cu ea, voi, cei care v-ați ales de partea diavolului defăimării și al răzvrătirii și al trufiei omorătoare de suflet în om! O, nu Mă faceți să vă pun jos în lupta voastră împotriva Mea ca să nu mai aveți timp de pocăință pentru viața care vine după ce se va sfârși lucrarea cea pentru cer nou și pentru pământ nou și pentru moștenitorii acestei faceri noi, vestită prin Scripturi să se facă și să fie! O, căutați împăcarea cu Mine cât mai aveți cum s-o faceți, tată! Cei pe care voi îi batjocoriți acum numai pentru că Eu, Domnul, Mă sprijinesc pe ei că Mi-au fost credincioși mai mult decât voi, o, voi nu știți că ei nu vă urăsc pe voi și că nu vă judecă pentru ceea ce faceți rău Mie sau lor sau poporului cel credincios. Ba, din contra, pe ei îi doare în ei inima voastră răzvrătită, inima voastră de fiară așa cum voi vă dovediți acum. Vă voi da satanei ca să vă pedepsească, așa cum l-am dat pe Israel, care s-a răzvrătit asupra lui Moise, slujitorul Meu, că iată, lucrați ca și cei răzvrătiți de atunci în Israel, căci voi nu cugetați cele ale lui Dumnezeu, ci pe cele ale diavolului îngâmării și al răzvrătirii, fiilor. O, mergeți înapoia Mea, căci cele ce cugetați voi sunt ale diavolului! Pocăiți-vă, tată, și liniștiți-vă, că am acum în cer din mijlocul poporului Meu rugători mari pentru mersul Meu cuvânt pe mai departe pe pământ! Și iată ce-Mi spune păstorul Daniel, de lângă Mine rugător spre Tatăl și spre Mine:

— O, să le spunem, Doamne, lor că în vremea Ta cu trâmbița Ta Verginica nu ne-au dat ei bucurii, decât dor de căsătorie, nunți și botezuri, și nu ne-au dat mâna ca să ieșim deasupra cu lucrarea cuvântului Tău. Au născut și au tot născut fii, și n-avem din fiii lor decât cât numărăm pe degete, iar pe ceilalți i-au dat lumii. Celui ce mi-a fost fin, și pe care am dat noi să ne sprijinim, să-i spunem lui acum că duhul lui trufaș și dorul de sine al lui și neascultarea și ne iubirea lui de Dumnezeu ne-au făcut pe noi să ne temem de necredincioșia lui, căci el era prea împărțit

ca să ne poată sluji, iar credincioșia lui se vede acum cât de puțină a fost în vremea Ta cu noi pe pământ, chiar dacă noi am căutat să punem cumva încredere în el atunci. Acum, pentru că el bate cu atâta răzvrătire spre poporul Tău cel mic de azi, care a înțeles să fie după voia Ta, așa cum trebuia să fie și poporul cel de la început, fă Tu acum cum știi cu acest fiu răzvrătit, care mi-a fost fin, căci el nu trage spre pocăință, Doamne, și nu-i pare rău să facă faptele lui Iuda. Eu mă rușinez cu el ca martor pentru el înaintea Ta, și așa cum m-am tras din calea lui pe pământ după ce el s-a ales fiu al neascultării, tot așa lucrez și azi din cer, și las voia Ta să lucreze peste el, spre ocrotirea și slava lucrării Tale, Doamne.

Dar durerea noastră de la cei răzvrățiți e durere și din altă parte a vântului, iar eu știu de ea, și mă doare, ca și pe Tine mă doare, ca și pe Tatăl mă doare, ca și pe trâmbița Ta, Doamne. O, Te rog plângând, pune stavilă la toți cei care batjocoresc și defaimă cu dușmănie pe poporul Noului Ierusalim, despre care eu am lăsat mărturie scrisă pe pământ, și pentru care eu am suferit dacă m-am aplecat spre șoapta celor răzvrățitori și clevetitori din poporul cel apropiat, după plecarea la cer a trâmbiței Tale. Să afle tot poporul de peste tot credincios cuvântului Tău că eu cu mâna mea am scris și am lăsat mărturie din partea Ta pe pământ pentru adevărul lucrării Tale pe mai departe, așa cum merge ea acum, și despre care eu am fost înștiințat pe pământ de la Tine încă din vremea trâmbiței Tale Verginica, Doamne.

Și acum eu îi vestesc pe fiii și fiicele mele după trup să nu se aplece să ia piatra și să dea în mersul lucrării cuvântului Tău pe mai departe cu cei de azi purtători de Dumnezeu, ci să fie cuminiți și credincioși și să facă faptele vieții, căci cei răzvrățiți, doi, trei câți vor să lucreze așa, și-au pierdut firea și nu-și mai vin în fire și s-au înjosit pe ei înșiși prin ceea ce-și lucrează. Tot poporul creștin de nou Ierusalim, despre care eu am mărturisit în scris pe pământ, să stea sub steagul Noului Ierusalim și să stea în corabie, căci pe pământ bat valuri mari, care nu se văd. Nici unul să nu se încumete să nu împlinească viața cuvântului lui Dumnezeu așa cum cere El acum noului Său popor, ci toți să vină la pocăință și la duh de umilință și să se așeze toți câți sunt și vin, în trăirea cea de nou Ierusalim, căci Tu, Doamne, ai plâns mereu pe poporul care a vrut carne și păcat, însurat și măritat, băut și mâncat și atât. O, unde sunt fiii acestui popor? Și-au vândut pe plăceri alegerea lor. Au dat viața care trebuia trăită ca în cer, pe viață trăită ca pe pământ. Când nu vor mai fi pe pământ carne și ouă, brânză și lapte și pește, plăceri și păcat și căsătorie, atunci va plânge poporul care a fost al Tău că n-a luptat și n-a iubit să ia din timp cununa vieții de rai pe pământ, și atunci ne va durea pe toți, și pe ei, și pe noi.

O, Doamne, pune Tu răzvrătirii stăvilă și caută, ca un milos ce ești, scăpare cumva și pentru cei ce nu mai vor să lucreze nimic mai bun, dar apără, mântuiește și miluiește pe poporul Tău cel mic, cel din români, și care merge cu călăuză pe calea Ta, și întărește Tu cu mână tare pe cei ce se nasc acum popor de nou Ierusalim, popor al Tău pe pământ, și pentru fiecare fă-le lor încredințarea adevărului cuvântului Tău, cărare bătută cu pietre de cei ce s-au născut pentru lucrarea cea împotriva Ta pe pământ! Eu rămân fierbinte rugător înaintea Ta pentru poporul Tău cel de azi și pentru cel de mâine, și pentru pământul român și neamul de pe el, atât de departe el de voia Ta din cer, o, Doamne, și vom lucra, după făgăduințele Tale, să gătim slava Ta cea pentru el.

Binecuvântarea mea de păstor o întăresc peste creștetul slujitorilor Tăi de biserică de nou Ierusalim și le spun lor să-și sporească râvna și lucrarea și nădejdea că Domnul este cu poporul, pe care ei trebuie să-l crească și să-l întărească mereu pentru Dumnezeu, căci Tu, Doamne, grăiești din porți și paști pe poporul Tău cu mană din cer, și el se va întări și se va înmulți și se va slăvi pe pământ pentru numele Tău cel nou și numele cetății Tale, Noul Ierusalim, născut pentru slava Ta prin cuvântul Tău, care este slava Ta în cer și pe pământ, Doamne. Amin.

— Eu, trâmbița Ta, trâmbițez și eu acum lângă păstorul Daniel, mărturisitorul Tău în cer, din mijlocul poporului Tău venit, martor mare, Doamne, și spun și eu că din fiecare casă a celor ce se răzvrătesc acum cu atâta răutate, noi avem câte un vlăstar alăturat cu cei credincioși, lu-

crător cu ei, și le spun și eu celor dușmănoși și răzvrătiți, și le spun așa: o, ce ați făcut voi pentru mersul lucrării Domnului în urma plecării mele la cer? Eu sunt cea care vă spun lucrarea voastră în urma mea. Ați făcut nunți și botezuri ca și lumea. Ați făcut copii și i-ați dat lumii în primire, iar copiii voștri au făcut la fel cu copiii lor. O, dacă ai fi numai tu, cel care zici că mărturisești bine și adevărat, dar iată-l pe cel din casa ta rămas cu Domnul, mărturisind împotriva ta și pentru Domnul pentru că stă lângă Domnul și nu lângă tine, și iată, te dă de rușine că ești răzvrătit și fiu rău. O, nu veți putea voi, cei răzvrătiți, să răsturnați corabia Domnului, ci îi veți răsturna pe cei ce ziceți că i-ați ajutat cu răzvrătirea voastră, dar voi i-ați răsturnat, că n-ați voit binele lor, ci din duh de invidie i-ați răsturnat de pe cale, ca să nu fiți voi singuri căzuți, și n-ați făcut aceasta din duh de iubire, căci iubirea zidește, nu omoară. Se aud din cer cuvintele voastre de răzvrătire. Ziceți că e omul și că nu e Domnul această lucrare, și că omul leagă cuvintele și le dă pe seama Domnului. Uitați-vă în Evanghelia Domnului, o, nepricepuților, și vedeți în ea că Domnul grăia în ea din prooroci, și lega cu Scripturile grăirea și cartea Lui de atunci, și grăia Domnul după cum se legau întâmplările și cuvintele de atunci ale celor credincioși sau ale celor răzvrătiți. Citiți Evanghelia, citiți-o cu ochii deschiși și citiți cărțile Scripturilor apostolilor, că tot la fel grăiau și ei, și pomeneau cuvintele Scripturilor ca să crească prin ele biserica și să se înalțe ea spre Domnul. Voi din răutatea din voi ziceți că lucrați rău cuvântul cel de azi al Domnului, și pe care voi îl aruncați pe seama minciunii și a omului. O, uitați-vă la voi, uitați-vă bine cum vă iese pe ochi și pe gură răutatea și duhul rău din voi. Dați să ziceți că vă împiedicați în cine știe ce vină a purtătorilor de Dumnezeu de acum, dar cine dintre cei sănătoși cu inima și cu mintea nu știe că un om răzvrătit și nemulțumit naște din gura lui vină pentru cei împotriva cărora ei se scoală trâmbițând defăimare, spre răcoarea inimii lor doritoare de dreptate și de cinste? O, cinstea nu se poate fura cu cuvinte amăgitoare, fiilor răzvrătiți. Nu prin defăimare și prin dispreț spre semenii poate omul să-și culeagă cinste, ci numai prin umilință și prin nejudectată găsește omul îndreptățire și slavă, iar slava este numai cea de la Dumnezeu și pentru Dumnezeu, și altfel de slavă este gunoi, este muscă sugătoare, care murdărește și doboară omul.

Și acum, eu, trâmbița Domnului, mărturisesc înaintea Lui pentru poporul Lui cel de ieri și cel de azi și aduc Domnului mărturie pentru adevărul lucrării Lui cea de azi, care este mersul înainte al lucrării Domnului din vremea mea pe pământ, și spun Domnului rugă îndurerată: întărește Tu, Doamne, această lucrare, pe care ai făcut-o nouă și desăvârșește-Te prin ea cu putere, spre adevărarea ei și a Ta, și stinge focul din inimile celor răzvrătiți în dreptul lucrării cuvântului Tău cel de ieri și cel de azi, căci una este lucrarea, de la începutul ei și până azi, și până mâine, Doamne, că puternic ai fost și ești să mergi și să nu stai și să cuvintezi peste pământ cuvântul Tău, până ce îl vei sfârși de cuvântat. Amin.

Iar vouă, celor purtători de Dumnezeu acum, eu, ca și păstorul Daniel, vă dau binecuvântare de păstor, de trâmbiță a lui Dumnezeu, pentru râvnă mare în voi înaintea Domnului și pentru nădejdea că veți birui cu El, și toți potrivnicii voștri vor cunoaște că noi, cei din cer, v-am iubit pentru că ați stat mici și ați ascultat de Dumnezeu.

Eu, Doamne, îi rog pe cei ce s-au îngâmfat și stau așa în dreptul lucrării cuvântului Tău, și le spun așa: purtați-vă sarcinile unii altora, dar nu pe cele diavolești din voi, ci pe cele pentru drumul mântuirii, o, fiilor răzvrătiți! V-ați pus unii altora sarcini grele, dar n-ați făcut bine așa, și v-ați împins unii pe alții ca să cădeți, căci voi n-ați avut iubire între voi, ci numai v-ați folosit unii de alții pentru rodul răutății, rod care vă va costa scump dacă nu vă veți pocăi de duhul de judecată și de defăimare, fiilor. Eu vă îndemn pe voi, încercați să vă vindecați, o, fiilor!

O, dă-le, Doamne, putere spre pocăință și spre vindecare de diavol, căci diavolul a făcut din ei organe ale lui. Tu însă ești vindecătorul. Arată-Te lor cu adevărul Tău cel de azi, spre vindecarea lor, o, Doamne. Amin.

— Eu, Domnul, stau de strajă cu sfinții și cu îngerii pentru poporul Meu cel de azi și pentru mersul cuvântului Meu peste pământ, căci putere am să fac aceasta și să lucrez pentru slava lui Dumnezeu, pentru care Tatăl M-a trimis. Întăresc spre sfințenie mare și spre duhul mărturisirii pe poporul Meu cu care lucrez ca să Mă împart peste pământ cuvânt.

Pace poporului Meu mărturisitor! Pace ție, popor mititel! Păzește, tată, cuvântul Meu! Citește-l mereu, mereu, pune-l la masă cu tine ca să-l iei în tine de viață și de față, tată! Nu uita: cuvântul Meu este ceea ce ai tu de lucrat mai întâi, și toate ale Mele cu tine vor spori și se vor lucra, dar să fii harnic, tată, și să nu stai. Nici cu duhul, nici cu sufletul, nici cu trupul să nu stai, ci pune treimea ta mereu într-o singură lucrare și stai descoperit prin ea așa cum stă Dumnezeu, și așa să lucrezi și așa să mărturisești, și vei fi martorul Meu, iar Eu martorul tău, și cine are urechi de auzit, să audă cu ele și să înțeleagă pe Dumnezeu, și Domnul va putea prin tine, și va putea Domnul cu orice piatră, poporul Meu. Amin.

O, fiți veghetori ca Dumnezeu, fiilor! Amin, amin, amin.

17/30 mai 2010